

**EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO**

**Bryssel, 15. helmikuuta 2013 (15.02)
(OR. en)**

6486/13

**Toimielinten välinen asia:
2013/0043 (NLE)**

FISC 30

EHDOTUS

Lähetäjä:	Euroopan komissio
Päivä:	13. helmikuuta 2013
Kom:n asiak. nro:	COM(2013) 68 final
Asia:	Ehdotus NEUVOSTON PÄÄTÖKSEKSI luvan antamisesta Latvialle ottaa käyttöön yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta, 168 artiklasta ja 168 a artiklasta poikkeava erityistoimenpide

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena komission ehdotus, joka on saapunut Euroopan unionin neuvoston pääsihteerille Uwe Corsepiukselle johtaja Jordi Ayet Puigarnaun lähettämällä kirjeellä.

Liite: COM(2013) 68 final

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 12.2.2013
COM(2013) 68 final

2013/0043 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

**luvan antamisesta Latvialle ottaa käyttöön yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä
annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta,
168 artiklasta ja 168 a artiklasta poikkeava erityistoimenpide**

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Neuvosto voi yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28. marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY, jäljempänä 'alv-direktiivi', 395 artiklan 1 kohdan mukaisesti antaa yksimielisesti komission ehdotuksesta jäsenvaltiolle luvan ottaa käyttöön mainitusta direktiivistä poikkeavia erityistoimenpiteitä veronkannon yksinkertaistamiseksi tai tietätytyyppisten veropetosten tai veron kiertämisen estämiseksi.

Latvian tasavalta, jäljempänä 'Latvia', pyysi komission 17. kesäkuuta 2011 saapuneeksi kirjaamalla kirjeellä lupaa soveltaa vähennysoikeuden yleisistä periaatteista poikkeavaa toimenpidettä. Latvia muutti pyyntöään huomattavasti komission 27. elokuuta 2012 saapuneeksi kirjaamalla kirjeellä. Komissio antoi alv-direktiivin 395 artiklan 2 kohdan mukaisesti Latvian pyynnön tiedoksi muille jäsenvaltioille 26. marraskuuta 2012 päivätyllä kirjeellä. Komissio ilmoitti Latvialle 30. marraskuuta 2012 päivätyllä kirjeellä saaneensa kaikki pyynnön arviointiin tarvitsemansa tiedot.

Yleinen tausta

Alv-direktiivin 168 ja 168 a artiklassa säädetään, että verovelvollisella on oikeus vähentää arvonlisävero, joka kannetaan verovelvollisen verollisia liiketoimia varten tehdyistä hankinnoista. Direktiivin 26 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, että yrityksen liikeomaisuuteen kuuluvan tavaran ottaminen yksityiskäyttöön on vastikkeellinen palvelu, jos tavara on oikeuttanut arvonlisäveron vähennykseen. Tämä järjestelmä antaa mahdollisuuden saada takaisin yksityiskäytön osalta alun perin vähennetyn arvonlisäveron.

Henkilöautojen tapauksessa tätä järjestelmää on vaikea soveltaa erityisesti siksi, että yksityis- ja yrityskäyttöä on vaikea erottaa toisistaan. Jos ajoneuvon käytöstä pidetään kirjaa, kirjattujen tietojen ylläpito ja tarkastaminen rasittavat hallinnollisesti sekä yritystä että viranomaisia. Tämä pätee siinäkin tapauksessa, että Latvia käyttäisi hyväkseen alv-direktiiviin 168 a artiklan 2 kohdassa säädettyä mahdollisuutta rajoittaa työsuhteautoihin liittyvä kustannusten vähennysoikeus osuuteen, joka liittyy verovelvollisen tosiasialliseen yrityskäyttöön.

Sen vuoksi Latvia on pyytänyt, että sille annettaisiin lupa rajoittaa vähennysoikeus tiettyyn prosenttimäärään alkuperäisestä vähennyksestä ja olla verottamatta yritystä ajoneuvon yksityiskäytöstä. Tämä yksinkertaistaisi järjestelmää kaikkien osapuolten kannalta ja estäisi samalla virheelliseen kirjanpitoon perustuvat veropetokset tai veron kiertämisen.

Latvian toimittamien tietojen perusteella vaikuttaa siltä, että yrityskäyttöön tarkoitettujen henkilöautojen käytöstä keskimäärin 20 prosenttia on yksityiskäyttöä. Sen vuoksi prosenttimääräiseksi rajoitukseksi olisi vahvistettava 20 prosenttia.

Uutta järjestelmää on tarkoitus soveltaa kaikkiin henkilöautoihin, joissa on enintään kahdeksan istuinta ja joiden massa ei ylitä tiettyä rajaa, jos ajoneuvo ei ole pelkästään yrityskäytössä. Vähennysoikeuteen sovellettavan rajoituksen ulkopuolelle jätetään kuitenkin tiettyyn erityistoimintaan käytettävät henkilöautot, joihin sovelletaan tavanomaisia sääntöjä. Tällaisia ajoneuvoja ovat jälleenmyyntiä, vuokrausta tai liisausta varten ostetut autot;

matkustajien (kuten taksit) tai tavaroiden kuljetukseen käytettävät autot; ajo-opetuksessa käytettävät autot; vartiointitehtävissä tai hätätilanteissa käytettävät autot sekä autokaupassa esittelyajoneuvoina käytettävät autot.

Komissio antoi 29. lokakuuta 2004 ehdotuksen neuvoston direktiiviksi, johon sisältyy sellaisten kululuokkien yhdenmukaistaminen, joista jäsenvaltiot voivat tehdä vähennysoikeutta koskevia poikkeuksia (ns. arvonlisäveron yksinkertaistamisehdotus (KOM(2004) 728 lopullinen)). Koska henkilöautoihin liittyvät kulut sisältyvät tähän ehdotukseen, poikkeuksen voimassaoloajan mahdollinen pidennys ei saisi ulottua ehdotetun direktiivin hyväksymis- ja voimaantuloaikaa kauemmaksi. Poikkeuksen voimassaoloaikaa tulisi joka tapauksessa rajoittaa 31. päivään joulukuuta 2015, jos ehdotettu direktiivi ei ole tullut voimaan kyseiseen päivämäärään mennessä, jotta voidaan arvioida, kuvastaako 20 prosentin rajoitus yhä oikealla tavalla yritys- ja yksityiskäytön välistä kokonaissuhdetta. Voimassaolon jatkamista koskevaan pyyntöön olisi liitettävä kertomus, joka sisältää arvioinnin sovelletusta prosenttimäärästä ja joka on toimitettava komissiolle kyseisen pyynnön kanssa 31. maaliskuuta 2015 mennessä.

Voimassa olevat aiemmat säännökset

Muille jäsenvaltioille on myönnetty vastaavia vähennysoikeutta koskevia poikkeuksia.

Direktiivin 2006/112/EY 176 artiklan mukaan neuvosto päättää, mitkä kustannukset eivät oikeuta arvonlisäveron vähentämiseen. Ennen kuin neuvosto on päättänyt asiasta, jäsenvaltiot saavat mainitun artiklan mukaan jatkaa 1. tammikuuta 1979 voimassa olleiden poikkeusten soveltamista. Sen vuoksi voimaan on jäänyt useita säännöksiä, joilla rajoitetaan henkilöautoihin liittyvää vähennysoikeutta.

2. KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTIEN TULOKSET

Asianomaisten osapuolten kuuleminen

Ei ollut tarpeen.

Asiantuntijatiedon käyttö

Ulkopuolisten asiantuntijoiden käyttö ei ollut tarpeen.

Vaikutusten arviointi

Päätösehdotuksella pyritään ensisijaisesti yksinkertaistamaan arvonlisäveron kantamisesta osittain muussa käytössä kuin yrityskäytössä olevien henkilöautojen osalta, minkä vuoksi ehdotuksella voi olla myönteisiä vaikutuksia. Samaan aikaan ehdotuksella voidaan ehkäistä virheelliseen kirjanpitoon perustuvia veropetoksia.

Koska poikkeuksen soveltamisala on suppea ja sen voimassaoloaika rajallinen, vaikutukset ovat kuitenkin vähäisiä.

3. EHDOTUKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus

Luvan antaminen Latvialle rajoittaa arvonlisäveron vähennysoikeus 80 prosenttiin sellaisista yrityskäyttöön tarkoitetuista henkilöautoista aiheutuvista kustannuksista, jotka eivät ole yksinomaan yrityskäytössä. Verovähennysoikeutta rajoitettaessa verovelvollinen on vapautettu suorittamasta arvonlisäveroa ajoneuvon yksityiskäytöstä.

Oikeusperusta

Alv-direktiivin 395 artikla.

Toissijaisuusperiaate

Jäsenvaltion, joka haluaa ottaa käyttöön alv-direktiivistä poikkeavia toimenpiteitä, on saatava siihen mainitun direktiivin 395 artiklan mukainen neuvoston lupa, joka annetaan neuvoston päätöksensä. Ehdotus on näin ollen toissijaisuusperiaatteen mukainen.

Suhteellisuusperiaate

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen seuraavista syistä:

Päätös koskee jäsenvaltiolle sen omasta pyynnöstä annettavaa lupaa, eikä siihen liity velvollisuuksia.

Koska poikkeuksen soveltamisala on rajoitettu, erityistoimenpide on tavoitteeseensa nähden oikeasuhteinen.

Sääntelytavan valinta

Alv-direktiivin 395 artiklan mukaan yhteisistä arvonlisäverosäännöistä voidaan poiketa vain, jos neuvosto antaa siihen luvan yksimielisellä päätöksellä, jonka se tekee komission ehdotuksesta. Neuvoston päätös on parhaiten soveltuva sääntelytapa myös sen vuoksi, että se voidaan osoittaa yksittäisille jäsenvaltioille.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutusta unionin talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

Uudelleentarkastelu-, tarkistus- tai raukeamislauseke

Ehdotus sisältää raukeamislausekkeen.

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

luvan antamisesta Latvialle ottaa käyttöön yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta, 168 artiklasta ja 168 a artiklasta poikkeava erityistoimenpide

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY¹ ja erityisesti sen 395 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Latvia pyysi komission 17 päivänä kesäkuuta 2011 ja 27 päivänä elokuuta 2012 saapuneeksi kirjaamalla kirjeillä lupaa poiketa niistä direktiivin 2006/112/EY säännöksistä, jotka koskevat oikeutta vähentää henkilöautojen osalta tuotantopanoksiin sisältyvä vero.
- (2) Komissio antoi Latvian pyynnön tiedoksi muille jäsenvaltioille 26 päivänä marraskuuta 2012 päivätyllä kirjeellä. Komissio ilmoitti Latvialle 30 päivänä marraskuuta 2012 päivätyllä kirjeellä saaneensa kaikki hakemuksen arviointiin tarvitsemansa tiedot.
- (3) Direktiivin 2006/112/EY 168 ja 168 a artiklassa vahvistetaan verovelvollisen oikeus vähentää verovelvollisen verollisia liiketoimiaan varten vastaanottamien tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista maksettu arvonlisävero. Mainitun direktiivin 26 artiklan 1 kohdan a alakohta sisältää vaatimuksen, jonka mukaan liikeomaisuuden muusta kuin yrityskäytöstä on suoritettava arvonlisäveroa.
- (4) Muuta käyttöä kuin yrityskäyttöä on usein erittäin vaikea määrittää tarkasti, ja silloinkin, kun se on mahdollista, määrittäminen on usein hankala käyttää. Pyydettyssä luvassa arvonlisäveroksi, joka voidaan vähentää myös muussa kuin pelkästään yrityskäytössä oleviin henkilöautoihin liittyvistä kustannuksista, olisi vahvistettava joitakin poikkeuksia lukuun ottamatta kiinteä prosenttimäärä. Latvian toimittamien tietojen perusteella 80 prosentin osuus on perusteltu. Jos henkilöautoihin on sovellettu tällä päätöksellä sallittua rajoitusta, niihin ei kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi saisi soveltaa samaan aikaan vaatimusta, jonka mukaan henkilöauton muusta kuin yrityskäytöstä on suoritettava arvonlisäveroa. Tämä

¹ EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

yksinkertaistamistoimenpide poistaa tarpeen pitää kirjaa yritysautojen yksityiskäytöstä ja estää samaan aikaan veropetokset, jotka perustuvat virheelliseen kirjanpitoon.

- (5) Lupaan liittyvää vähennysoikeutta koskevaa rajoitusta olisi sovellettava arvonlisäveroon, joka on maksettu tiettyjen henkilöautojen ostamisen, liisauksen, yhteisöhankinnan ja tuonnin yhteydessä ja näihin liittyvistä kustannuksista, mukaan lukien polttoaineen ostaminen.
- (6) Lupaa olisi sovellettava ainoastaan sellaisiin henkilöautoihin, joiden suurin sallittu massa on enintään 3 500 kilogrammaa ja joissa on enintään kahdeksan istuinta kuljettajan istuimen lisäksi. Sellaisten henkilöautojen muu kuin yrityskäyttö, joiden massa on yli 3 500 kilogrammaa tai joissa on enemmän kuin kahdeksan istuinta kuljettajan istuimen lisäksi, on katsottava erittäin vähäiseksi niiden luonteen tai sen yritystoiminnan tyyppin vuoksi, jossa niitä käytetään. Olisi laadittava yksityiskohtainen luettelo sentyyppisistä henkilöautoista, jotka jätetään luvan ulkopuolelle niiden erityiskäytön perusteella.
- (7) Komissio antoi 29 päivänä lokakuuta 2004 ehdotuksen neuvoston direktiiviksi direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta arvonlisäverovelvoitteiden yksinkertaistamiseksi². Direktiivi 77/388/ETY on tällä välin korvattu direktiivillä 2006/112/EY. Tällä ehdotuksella yhdenmukaistetaan kululuokat, joihin vähennysoikeutta koskevia poikkeuksia voidaan soveltaa. Kyseisen ehdotuksen mukaan rajoitettua vähennysoikeutta voidaan soveltaa moottorikäyttöisiin maantieajoneuvoihin. Sen vuoksi on aiheellista rajoittaa tämän päätöksen soveltamisaikaa siihen saakka, että kyseinen direktiivi tulee voimaan. On kuitenkin tarpeen säätää luvalla erityinen päättymispäivä, jos mainittu direktiivi ei ole tullut voimaan kyseiseen päivämäärään mennessä, koska mainittua lupaa sekä yritys- ja yksityiskäytön välisen kokonaissuhteen prosenttiosuutta on arvioitava.
- (8) Jos Latvia suunnittelee luvan jatkamista vielä vuoden 2015 jälkeen, sen olisi toimitettava komissiolle kertomus, johon sisältyy sovelletun prosenttimäärän arviointi, sekä luvan jatkamista koskeva pyyntö viimeistään 30 päivänä maaliskuuta 2015.
- (9) Poikkeuksella on vain vähäinen vaikutus lopullisessa kulutusvaiheessa kannettavan veron kokonaismäärään, eikä se vaikuta arvonlisäverosta saataviin unionin omiin varoihin,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Poiketen siitä, mitä direktiivin 2006/112/EY 168 ja 168 a artiklassa säädetään, Latvialle annetaan lupa rajoittaa arvonlisäveron vähennysoikeus 80 prosenttiin, kun arvonlisävero kannetaan sellaisiin henkilöautoihin liittyvistä kustannuksista, jotka eivät ole yksinomaan yrityskäytössä.

² KOM(2004) 728 lopullinen.

2 artikla

Poiketen siitä, mitä direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, Latvia ei rinnasta vastikkeellisiin palveluihin sellaisten henkilöautojen yksityiskäyttöä, jotka kuuluvat verovelvollisen yrityksen liikeomaisuuteen, jos kyseisiin autoihin sovelletaan tämän päätöksen 1 artiklan mukaista rajoitusta.

3 artikla

Edellä 1 artiklassa tarkoitettuihin kustannuksiin sisältyvät tällaisten autojen ostaminen, liisaus, yhteisöhankinta ja tuonti sekä huoltoon, korjaukseen ja polttoaineeseen liittyvät kustannukset.

4 artikla

Edellä olevaa 1 ja 2 artiklaa sovelletaan henkilöautoihin, joiden suurin sallittu massa on enintään 3 500 kilogrammaa ja joissa on kuljettajan istuimen lisäksi enintään kahdeksan istuinta.

5 artikla

Edellä olevaa 1 ja 2 artiklaa ei sovelleta seuraaviin henkilöautoluokkiin:

- a) jälleenmyyntiä, vuokrausta tai liisautta varten ostetut autot;
- b) vastikkeellisessa matkustajaliikenteessä käytettävät autot, mukaan lukien taksipalvelut;
- c) tavaroiden kuljetukseen käytettävät autot;
- d) ajo-opetuksessa käytettävät autot;
- e) vartiointitehtävissä käytettävät autot;
- f) pelastusajoneuvoina käytettävät autot;
- g) autokaupassa esittelyajoneuvoina käytettävät autot.

6 artikla

Mahdollinen tässä päätöksessä tarkoitettun luvan voimassaolon jatkamista koskeva pyyntö on toimitettava komissiolle viimeistään 30 päivänä maaliskuuta 2015.

Luvan voimassaolon jatkamista koskevaan pyyntöön on liitettävä kertomus, joka sisältää arvioinnin 1 artiklassa vahvistetusta prosenttimäärästä.

7 artikla

Tämän päätöksen voimassaolo päättyy päivänä, jona tulevat voimaan unionin säännöt, joissa määritetään, mistä moottorikäyttöisiin maantieajoneuvoihin liittyvistä kustannuksista arvonlisäveroa ei voida vähentää täysimääräisenä, tai 31 päivänä joulukuuta 2015 sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi.

8 artikla

Tämä päätös on osoitettu Latvian tasavallalle.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*